

Bistriške tačke

GLASILO KD SLOVENSKA BISTRICA
Številka 02/2018

Delovna akcija

Mala šola

Poletni tabor na KOLPI

Pasma: Nizozemski ovčar

Uvodnik

V letošnjem letu praznujemo 60 obletnico delovanja našega društva. Običajno praznično leto kmalu zbledi v spominih, zato smo se tokrat odločili, da ga proslavimo malo drugače. Za člane smo v juniju organizirali kampioniranje ob reki Kolpi. Program je bil pester in zabaven. Podrobnosti najdete v Anjiniem prispevku. Na Kolpi smo se srečali s kinologi iz KD Črnomelj, ki so bili prijazni gostitelji. Tudi oni delujejo na jasi sredi gozda v podobni idili kot mi. Gostoljubje jim bomo vrnila na finalni tekmi pokala VOMAR 13. oktobra, ko bomo tudi formalno proslavili 60. obletnico.

Kronologija letošnjega leta se je začela z rednim občnim zborom v februarju. Na njem smo predelali poročila o delovanju društva v letu 2017 in predstavili načrte za letos. Ob tem se je izvedla tudi formalna zamenjava v odboru, kjer je Alenko Šuler zamenjala Eva Veler. Blagajniške posle je od računovodskega servisa JAVI in njene lastnice Viktorije Javornik prevzela Karmen Kitek, ki pa v delu odbora ne želi sodelovati.

Z marcem smo pričeli s spomladanskim šolanjem v programih male šole, osnovne šole in agilityja. Aktivnosti so tekle tudi v skupini tekmovalcev in programu obrambe. Prispevke na temo šolanja so pripravili Minca, Alenka in Franjo.

April je mesec za delovne akcije tokrat smo jo zaradi specifik izvedli v dveh zaporednih dneh. Več v mojem prispevku.

Maj mesec za Agility je bil letos zaradi manjše udeležbe na tekmi manj stresen in naporen. Tekmo smo relativno hitro in tekoče speljali do poznega popoldneva. Tako je ostal še čas za druženje. Več o našem in ostalih tekmovanjih najdete v Evinem prispevku.

Tečaje šolanja smo junija zaključili z izpiti. Na izpitu so sodelovali tudi tečajniki iz jesenske skupine. Takoj po izpiti smo nadaljevali na kampiranje....

Za konec tokratne številke je Nina pripravila prispevek o manj poznani in posledično izven matične domovine zastavljeni pasmi Nizozemskem ovčarju.

Pred nami so počitnice, ko moramo skupaj preživeti »pasje dneve«. Jeseni pa veselo naprej.

Z vpisi pričnemo 26. avgusta in 2. septembra v času odprtih vrat med 9 in 11 uro. Sledi uvodni sestanek v torek 4. septembra ob 18 uri.

Vljudno vabljeni.

Poletni tabor na Kolpi

Kinološko društvo Slovenska Bistrica je bilo ustanovljeno leta 1958 in tako v letošnjem letu praznuje visoko 60. obletnico svojega obstoja.

Ker se v kinoloških krogih vidimo skoraj vsak dan smo se pod vodstvom predsednika Gumzej Marjana dogovorili, da bi letošnje poletje popestrimo s taborom ob reki Kolpi. Čez zimo in spomladi smo iskali primerno lo-

kacijo in se odločili, da bomo en teden preživel v Kanu kampu Radenci.

Pozaključenih izpitih dne 17.7.2018 smo pospravili poligon, spakirali kovčke in še isti dan odrinili nepozabni dogodi-

vščini naproti. V Kanu kamp v Srednjih Radencih smo prispeli v poznih popoldanskih urah. Seveda nismo prišli vsi isti dan ampak so člani prihajali in odhajali tekom tedna. Ker smo skupaj z našimi psi ena zelo razvajena banda, smo se odločili, da bomo naše kampiranje dvignili na višjo raven, kot se za 60 let obstoja društva spodobi, in za bivanje najeli lesene hiške. Le najpogumnejši, to so seveda naši odlični agilitaši, so se odločili za bivanje v šotorih.

Kot se za počitnice spodobi nismo bili ravno najbolj aktivni. Prva dva dni smo namenili predvsem počitku, sprehodom in igranju kart. Kljub temu nam ni bili dolgčas saj smo bivali v čudovitih krajih polnih sprehajalnih poti, prijaznih ljudi in neokrnjene narave. Ob reki smo našli mirne koticke kjer smo se lahko skupaj s psi nemoteno kopali. Psi so uživali kot že dolgo ne. Tretji dan smo odkrili, da rastejo gobe in se pogumno odpravili med medvede ter nabrali polno košaro jurčkov, ki smo jih zvečer pripravili pražene z jajčki. Prišli so tudi naši agilitaši in popestrili našo družino. imeli so tudi predstavitev za otroke, ki so bili takrat tam v koloniji. Četrty dan smo po toplem dnevi, ki smo ga preživeli ob in v vodi, namenili nekaj časa tudi »resnejšim zadevam«. V večernih urah smo se odpravili do Črnomlja. Tam smo obiskali Športno kinološko društvo Bela krajina, kjer smo v odlični družbi opravili trening obrambe. Peti dan je prišel na vrsto rafting po Kol-

pi. Na vodi smo preživeli nekaj čudovitih ur. Seveda so z nami šli tudi naši psi, ki so se v raftih obnašali kot pravi profesionalci. Čez brzice smo občutili nekaj visokega adrenalina, ki smo ga umirili s postanki in kopanjem v čudoviti Kolpi. Dan pa nam je polepšal še prihod novih članov. Šesti dan smo se zbudili v deževno jutro. Kar pa nam ni pokvarili razpoloženja, saj smo imeli ta dan v planu ogled ranča Marina v Kočevski Reki. Po podrobnem ogledu in predstavitvi konj ter western jahanja smo si privoščili odlično kosilo v bližnjem lovskem domu. Kot se za naporen dan spodobi smo se zvečer pogostili še s palačinkami. Mmmmmmm, kako so bile odlične. Sedmi dan nas je ponovno prebudili sonce. Čudovit dan smo zaokrožili še s piknikom na katerega so nas povabili člani Športno kinološkega društva Bela krajina. Siti, zmatrani in rahlo žalostni, da prihaja čas za odhod domov, smo se še zadnjič odpravili spat.

Teden je bil naokoli in bil je čas, da pospravimo kovčke in odrinemo domov. Bilo je zanimivo, drugačno in nepozabno doživetje za katerega upamo, da ga kmalu zopet ponovimo. Pa upam, da ne bomo čakali na naslednjo okroglo obletnico.

Spomladanska sezona agility-ja

Na začetku letošnje sezone nam vreme ni bilo najbolj naklonjeno, zato smo z rednimi treningi začeli nekoliko kasneje kot po navadi, a se je kljub temu veliko dogajalo!

V začetnem tečaju sta Andrej in Hektor zelo uspešno napravila prve korake v svet agility-ja. Morda je k temu prispevalo tudi dejstvo, da smo tečaj izvedli individualno in smo se lahko resnično posvetili samo njunim potrebam, vsekakor pa je zmeraj delo in zagnanost tečajnikov tisto glavno, kar odloča o hitrosti napredka. Seveda tudi malo talenta v agilitaškem svetu nikoli ne škodi in tega njima prav gotovo ne manjka. Kakorkoli že, veselim se dela z njima še naprej.

Ostali treningi so potekali po ustaljenem urniku. Sredi maja smo se nekateri družili na 4fun tekmi na KD Maribor. Kot zmeraj je bilo vzdušje odlično; sproščeno in zabavno. Čeprav je glavni namen tovrstnih tekem druženje in pridobivanje novih izkušenj, velja vseeno omeniti nekaj najboljših rezultatov, ki zagotovo pripomorejo k motivaciji in samozavesti vseh začetnikov, ki se z uradnimi tekmovanji samo še spogledujejo: Barbara z Rino je dosegla 2. mesto v A1 medium in 3. mesto v Jumping OPEN medium, Živa z

Luno 2. mesto v A1 large, midve z Neli pa sva v A Open small osvojili 1. mesto. A ne glede na rezultate je najpomembnejše, da smo vsi preživeli zelo lep popoldan v dobri družbi.

Proti koncu maja smo, kot vsako leto, na društvu uspešno organizirali agility tekmo za državno prvenstvo. Tokrat je dogodek potekal bolj sproščeno, saj tekma letos ni štela za kvalifikacije na evropsko in svetovno prvenstvo, prijavljenih je bilo tudi manj tekmovalcev. Kljub temu pa organizacija takšnega dogodka brez uigranega sodelovanja velikega števila članov, ne bi bila mogoča.

Z novo sezono smo dobili tudi dve novi tekmovalki. Ena je led prebila že aprila na tekmi v organizaciji KD Ptuj, druga pa maja na domači tekmi. Obe sta bili najuspešnejši na tekmi v organizaci-

ji KD Maribor, kjer je Nika s Shayo zmagala v kategoriji A1 small, Živi z Luno pa so stopničke za las ušle, saj sta v skupni uvrstitvi končali na 4. mestu. Obe sta na tej tekmi dosegli tudi že prvi pogoj za napredovanje v višjo težavnostno kategorijo, A2. Le tako naprej!

Junija smo se tudi agilitaši udeležili kampiranja ob Kolpi, ki ga je društvo organiziralo ob 60. obletnici delovanja. Čeprav smo bili tam le 3 dni, smo s svojimi štirinožci preživeli kar nekaj zanimivih trenutkov; poleg obveznega kopanja v reki smo z njimi tudi SUP-ali, čolnarili, jamarili, šotorili, se sprehajali ... vsekakor nepozabna izkušnja, ki nas je še tesneje povezala med sabo.

Veselimo se že, kaj bo prinesla jesenska sezona. Morda pa se nam kdo pridruži, dolčas nam zagotovo ne bo! ;)

Mala šola

Tečaj male šole je namenjen psom od 3.meseca starosti dalje.

V mali šoli smo se učili lepega vedenja psa in osnovnih povelji, ki jih morajo znati mladički za prijetno življenje v svoji okolici.

Mala šola je zelo pomemben korak pri učenju, socializaciji in vodenju psa. Vodnik se skozi tečaj male šole nauči pravilne »komunikacije« s psom, tako pes kot vodnik pridobita vse osnove, ki jih potrebujeta za nadaljnje šolanje (tečaj OŠ, nadaljevalni tečaji ...).

Na tečaj male šole se je prijavilo 11 tečajnikov, kateri je bil enkrat tedensko, po eno šolsko uro. Tečaja se je udeležilo več pasem in starosti psov.

Tečaj je trajal od začetka marca do polovice junija. Vodniki in psi so bili zelo pridni in zavzeti, saj se je to videlo po koncu tečaja. Tečaj je bil zasnovan tako, da pomagamo tečajniku- vodniku krepiti avtoriteto, saj je vodnik tisti, ki ga mora pes upoštevati kot »vodja krdela«.

Prve ure tečaja smo z veliko igre, s priboljški in pozitivno motivacijo osvojili osnovna znanja šolanja psov (sedi, prostor ...). Tudi urbano okolje smo obiskali in nekateri mladiči so bili prvič v tem okolju, toda ni bilo večjih težav. Upora-

bo neznanih stvari kot so dežnik, ključi, polivinil, karton, razne ovire, boksi, ... so uspešno opravili. Skupino ljudi, rokovanja, objemanje... na koncu tečaja izvedli izvrstno! Tudi pregled ušes, zob, celega telesa, hranjenja psa so tečajniki in psi izvedli, s pomočjo inštruktorja dobro.

Cilj male šole je ta, da je mladič rad pri vodniku, ga spremlja, mu sledi, ko ga pokliče pa ta veselo priteče k njemu. Upoštevamo, da moramo psa sprva razumeti, ga poznati in potem od njega zahtevati!

NATANČNOST in VZTRAJNOST PRIPELJE-TA VEDNO DO USPEHA.

Osnovna šola

Pes je človekov najzvestejši prijatelj. A preden se odločimo, da si bomo nabavili psa, se moramo pozanimati, kakšne potrebe ima ta pes.

Mnogokrat si ljudje nabavijo psa, ga nekaj časa imajo, potem opazijo, da zanj nimajo dovolj časa oz. si ne vzamejo dovolj časa. Prav tako se moramo zavedati, da je pes živo bitje, ki potrebuje našo bližino, našo skrb, ter osnovne življenjske pogoje.

Da bi psa najbolje pripravili za sobivanje z nami, se odgovorni lastniki odločijo za šolanje. Tako KD Slovenska Bistrica vsako leto organizira tečaje za lastnike psov. Minca, Alenka in jaz smo marca letos vodili tečaj osnovne šole. Prvi pogoj, da začne pes obiskovati osnovno šolo, je da mora dopolniti 9 mesecev starosti. Ko lastnik psa pride na tečaj, ga prvo podučimo, kako bomo vodili tečaj; ter kaj la-

stnik, preden stopi na poligon mora vedeti in kaj »mora imeti vedno v žepu. Ker psa učimo z nagrajevanjem, sta hrana in igrača najpomembnejši pripomoček pri tečaju. Tečajnike podučimo in jih naučimo kaj je osnovna vrsta, kako vodimo psa na povodcu, kaj je prostor-sedi, kaj je odlaganje, kako se moramo obnašati v skupini in kako se sprehajati z psom po mestu.

Po vsakem tečaju je izpit, kjer sodnik nato preveri znanje in znanje tudi oceni. Da opraviš tečaj moraš zbrati 70 točk od 100. Najpomembnejše pa niso točke, temveč druženje z našim najzvestejšim prijateljem, ter znanje katerega smo na tečaju pridobili.

Delovna akcija

Kljub temu, da krti redno skrbijo za zračenje terena in ustvarjanje krtin, to ni dovolj za kvalitetno travno površino.

Vsakih nekaj let tako po njej potresemo pesek iz apnenca in dolomita, da zmanjšamo kislost in jo ob tem še prezračimo. Bojan je na komunalni priskrbel traktor Emila smo prosili za šofiranje in tako smo se v petek 13. aprila Bojan, Sašo, Srečko, Emil in moja malenkost lotili dela. Zaradi naše kilometrine je šlo malo počasneje, a smo do popoldneva vendarle uspeli posuti vso površino. Rezultat je viden tudi na priloženi fotografiji.

V soboto se je akcija nadaljevala v bistveno večjem številu, zato smo se lahko lotili več front. Temeljito smo počistili in pospravili našo hiško. Se spopadli s trdovratnimi pleveli na dvorišču in okoli ograje, ter jim preprečili nadaljnji vdor.

Za konec smo pregledali še agility ovire in ostale pripomočke, ki jih bomo potrebovali na majski tekmi.

Nizozemski ovčar

Izvor nizozemskega ovčarja je Kraljevina Nizozemska, njegovo originalno ime pasme je Hollandse Herdershond.

Spada v 1. FCI skupino – pastirski in ovčarski psi.

Višina: samice od 55 – 60 cm, samci od 57 – 62 cm.

Izgled: obstajajo 3 variante - kratkodlaki, dolgodlaki in resasti. Za vse je značilna črna obrazna maska, rahlo poševno postavljene mandljaste oči,

kožuh s črnimi črtami na svetlo do temno rjavi ali srebrnkasti podlagi. Telo je nekoliko bolj dolgo kot pa visoko, z globokim prsnim košem, mišičastim telesom.

Podroben opis najdete na: <http://www.fci.be>

Obnašanje/temperament: zelo zvest in zanesljiv, vedno pozoren na okolico, dober čuvaj, aktiven, samosto-

jen, vztrajen, inteligenčen, pripravljen biti poslušen in nadarjen s pravim ovčarskim temperamentom.

Nizozemski ovčar rad dela skupaj s svojim lastnikom, a lahko zaupane naloge opravlja tudi popolnoma sam brez nadzora lastnika. Ko je pazil na večjo čredo ovac, je moral biti sposoben sodelovanja z večimi ostalimi psimi in biti dovolj pogumen, da prežene morebitne volkove. Večina jih ima do tujcev nevtralen odnos in se raje drži na določeni distanci, hkrati pa imajo močno izražen instinkt za varovanje domačega teritorija in zaščite lastnika.

Nega: vse tri variante so enostavne za nego, več krtačenja potrebujejo le ob menjavi kože.

Zdravje: veljajo za zelo zdrave in odporne pse. Da bi se preprečil pojav bolezni skeleta, mnogi vzreditelji samoiniciativno opravljajo še dodatne preglede okostja, ki jih vzrejne organizacije ne zahtevajo. Nemški klub za nizozemske ovčarje vodi celo seznam bolezni, ki je javno dostopen. Deluje tako, da lastniki psov prostovoljno javljajo zdravstvene podatke zato, da se lahko delajo neke grobe analize in se s tem ugotovi ali je določene linije bolje umakniti iz nadaljnje vzreje.

ZGODOVINA

V glavnem so pse uporabljali kmetje za pomoč pri zganjanju ovac. Kmetom so pomagali tudi pri zganjanju krav na tržnico, vleči manjše vozove, zgan-

foto S. Weber

jati kokoši in opozarjati lastnike na prihajajoče tujce.

Zaradi vse večjega razvoja industrije je okoli leta 1900 bilo le še malo potreb po ovčarskih psih. Po drugi svetovni vojni pa so se psi kot pasma, znašli na robu izumrtja.

Prvi standard je skupina ljubiteljev psov iz bogatih krogov postavila 12. 6. 1898. Na začetku so bile zaradi ogroženosti pasme sprejemljive vse barve kožuha, sčasoma pa so neprimerne tipe in barve kožuha začeli izločevati (da ne bi prišlo do nepodobnosti z belgijskimi in nemškimi ovčarji). Najznačilnejša razlika je bila, da sta uhlja postavljena na vrhu glave z manjšim razmikom in da imajo daljše jezike, ki imajo zaradi svoje dolžine, navado viseti iz gobca. Takratnega nizozemskega ovčarja so predstavili takratnemu Kraljevemu policijskemu združenju (Koninklijke Nederlandse Politiehond Vereniging – KNPV). S tem so pasmo najverjetneje rešili pred izumrtjem. Pri takratni KNPV so pse uporabljali za slednega in iskalnega psa, pojavila pa se je tudi uporaba kot pes spremljevalec slepih.

DANES

Ena izmed posebnosti te pasme je najverjetneje to, da so priznani rodovniški (FCI) psi in ne rodovniški, ki pa morajo biti vneseni v Bloedlijnen.nl (na Nizozemskem). Nizozemska ima za delovne pasme svoje beleženje porekla, kjer je namen

ohranjati za delo sposobne pse ne glede na njihov zunanji izgled. Tako lahko pri njih opazimo npr. tudi križanja med belgijskimi in nizozemski ovčarji. Opažena glavna razlika je najverjetneje v tem, da so FCI psi bolj suhi in manj mišičasti, opazili pa so tudi, da imajo manj močne in mirne ugrize, kar pa je pomembno, če psa vodiš v športni disciplini IPO, Mondioring ali KNPV.

Nek francoski vzreditelj je dobro omenil, da tisti vzreditelji, ki želijo vzrejati družinske, mirne in poslušne pse, naj vzreajo npr. labradorce, nizozemske ovčarje pa naj pustijo pri miru. Tako je danes na tekmovanjih možno opaziti točno določene linije psov, ki se pojavljajo le v IPO ali Mondioringu ali v KNPV in ločeno linije, ki se pojavljajo v Agilyltiju ali reševanju.

Na splošno pa nizozemski ovčar velja za pasmo z izjemno široko uporabo. S pravilno vzgojo in socializacijo so sposobni vključitve v vse aktivnosti.

VZGOJA IN ŠOLANJE

Kot za vsako delovno pasmo je priporočeno, da si ob nakupu psa rezervirate vsaj 2 tedna dopusta. Ta mladiček vas ne bo mirno čakal, temveč bo na začetku potreboval malo več pozornosti, da se mu jasno določijo nekatera pravila. Iz lastnih izkušenj lahko povem, da je moja psičko zanimala popolnoma vsaka nova stvar, danes je stara 3 leta in je še vedno tako, a ker sem jo želela vključiti

tudi v družinsko življenje, sem jo morala seznaniti s čim več okoljskimi dražljaji. Dokler doma nimaš psa iz linije delovnih psov (kar je seveda povezano z njihovim lovskim in plenskim nagonom), si ne moreš niti približno predstavljati kaj to pomeni. Pa da naštejemo: nov predmet v sobi, nov predmet na dvorišču, metulji, cvetovi češenj v zraku, papirček na cesti, odtoki ob cesti, gostilne, mesnice, potapljači, plavalci, valovi, listje v vetru, nekaj kar na travniku negibno leži, a izstopa od podlage, da ne govorimo o pticah, mačkah, divjadi, tovarnjakih, motoristih, kolesarjih, pešcih, otrocih, mimoidočih ali lajajočih psih. Pa še bi lahko naštevala. Prvo leto sem se sprehajala sama, saj je psica takoj znala izkoristiti trenutek moje nepazljivosti. Zato izkušeni vzreditelji priporočajo, da se psu omogoči dovolj telesnih in miselnih aktivnosti, sicer si bo zagotovo našel svojo zaposlitev. Velja za pasmo, ki zelo pozno dozori. Ko dozori v telesnem in psihološkem smislu, pa postane nagnjen k uveljavljanju svoje volje. Rad testira obstoječe meje in pravila, ter preverja ali določena pravila še vedno veljajo. Pri šolanju niso smiselni x-krat ponavljajoči in vojaški načini šolanja, pri tej pasmi je to zgrešen način. Značilno je, da se predstavniki te pasme hitro naveličajo istih postopkov, od vodnika zahtevajo, da določeno vajo izvajata vsake toliko na drugačen in čim bolj dinamičen način.

Če se bo lastnik dovolj posvetil in se prilagodil njegovemu individualnemu

karakterju, bo nagrajen z neskončno vztrajnostjo in veseljem do dela.

SLAVNI NIZOZEMSKI OVČARJI

Spodaj bom navedel nekaj najuspešnejših predstavnikov pasme oz. predstavila nekaj statističnih podatkov iz sveta športa.

- Prvi nizozemski ovčar, ki je nastopil na prvenstvu Francije v Francoskem Ringu (to je bilo 25.6.2006 v Merignac) je bil Tarhun des Crocs de l'Olympe z vodnikom Stephane Besse. V konkurenci 207-ih psov, je dosegel odlično 10. mesto! Do danes je na tem prvenstvu nastopilo le 20 psov.
- Prvi nizozemski ovčar, ki je nastopil na svetovnem FCI IPO prvenstvu je bila Havrevingens Harma z vodnico Jose Stienstra-Pelsma, dosegli sta 91. mesto (A30/B86/C96). Najboljšo uvrstitev do sedaj je imel Boyds Bullriding Glenmore z vodnico Andrea Manthey. Do danes je bilo 6 psov na tem tekmovanju.
- Prvi nizozemski ovčar, ki je nastopil na svetovnem prvenstvu v Mondioringu (to je bilo oktobra 2008 v Asti, Italija) je bil Tanit des Crocs de l'Olympe z vodnikom Gerard Mullendes. Dosegla sta odlično 16. mesto. Do danes se je tega tekmovanja udeležilo 7 psov.
- Kelly von der Herdergang je z vodnikom Lorenz Frech zmagala l. 2016 na nemškem prvenstvu v Skijoringu (pes vleče človeka, ki je na smučkah za tek na snegu).

TEČAJI JESEN 2018

KDAJ? Vpisi: 26.8. in 2.9.2018 od 09:00 do 11:00

Uvodni sestanek: 4.3.2018 ob 18:00

KJE? Prostori društva na Kuglu

**KINOLOŠKO DRUŠTVO
SLOVENSKA BISTRICA**

Informacije: 040 326 938

www.kinolosko-drustvo.com